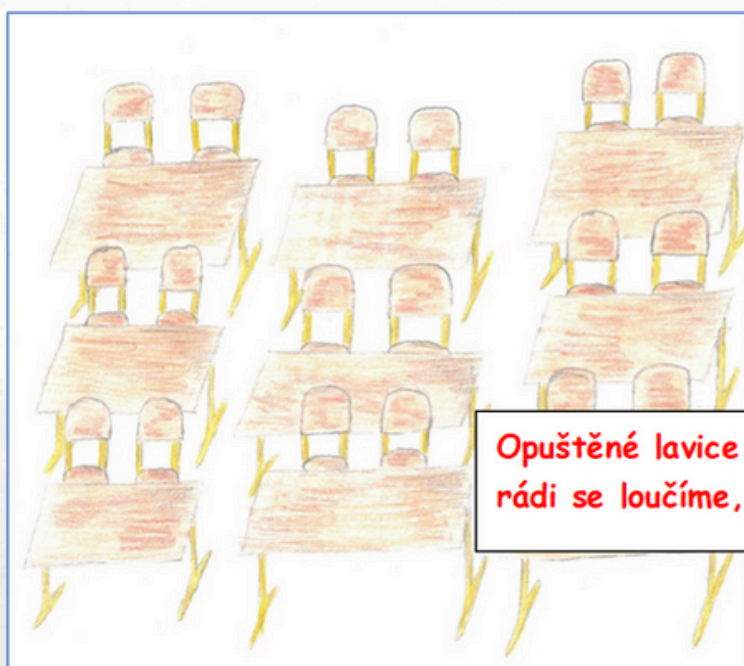


Školní Poslíček

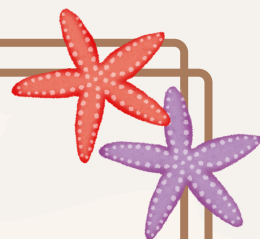
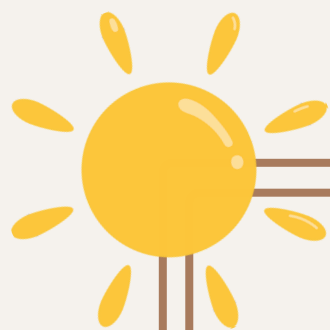


Opuštěné lavice a prázdná škola,
rádi se loučíme, léto nás volá.



Červen 2025





Milí čtenáři,

škola se pomalu chýlí ke konci a s ní přichází i naše oblíbené období - prázdniny! Slunce, výlety, koupání, grilovačky, cestování nebo prostě jen zasloužený odpočinek - ať už je pro vás léto jakékoli, hlavní je si ho pořádně užít.

V tomto speciálním prázdninovém čísle jsme pro vás připravili směsici zábavy, inspirace a vzpomínek. Velká část časopisu je věnována odcházejícím devátákům. Dozvíte se, co vyváděli, zažili, na co budou vzpomínat...

Děkujeme všem, kteří se na tvorbě časopisu během roku podíleli - redaktorům, fotografům, ilustrátorům i našim čtenářům. Bez vás by to nebylo ono.

Přejeme vám krásné, dobrodružné, a hlavně odpočinkové prázdniny! Uvidíme se opět v září - plní nových zážitků a energie.

Redakční rada





Přivolávač tepla

V květnu byla pořád zima. Dvě děvčata Eva a Tereзка, přemýšlela, jak přivolat teplo. Přemýšlely a Evu něco napadlo: „Vytvoříme si přivolávač tepla!“

„A co to je ten přivolávač tepla?“ zeptala se Tereзка.

Eva jí to vysvětlila: „To je taková rulička, která se ozdobí a dá se dovnitř buď obilí, mák nebo hrách. Funguje to tak, že až ruličku naplníme, tak s ní zahrkáme, a to, co bude uvnitř, tedy obilí, mák, hrách, bude při hrkání přivolávat slunce a bude potom teplo.“

Tereзка odpověděla: Tak si to teda vytvoříme!“

Rulička fungovala a bylo teplo.

Anastázie Klimentová 2. C

Obrázek: Verča Klímová, 7. B

Když tak přemýšlím...

Na co vzpomíná 9.A

Když tak přemýšlím, co všechno se za těch devět let stalo, popsala bych asi více než jednu stránku. Můžu ale říct, že to uteklo opravdu rychle. Ještě teď si pamatuji na první den ve škole. Nikdo nikoho neznal a všichni jsme šli do něčeho nového. Můžu říct, že během 9 let se v naší třídě prostřídalo hodně dětí, někdo nový přišel a někdo odešel. Teď je to za mě ale asi nejlepší. Myslím si, že máme super kolektiv a všichni si tu rozumíme. Z prvního stupně si toho už moc nepamatuji, ale druhý mám přímo před očima. Myslím si, že nikdo z nás nezapomene na spoustu výletů a exkurzí, které pro nás škola pořádala.

Nejlepší zážitky byly asi na těch třídních, na konci roku. Moc jsme si užili výlet s paní učitelku Polanskou a Novákovou. Poslední dva roky jsme byli na výletě přes noc, to bylo taky moc super. Vzpomínky nejsou ale jen z výletů, nejvíc jich je právě ze školy. Ranní příchod do školy mi připomíná míčové hry, při kterých se nehraje jen s míčem, ale hlavně se smotanými ubrousky v ruce a dalšími věcmi ze třídy. Nikdy nezapomenu na Den s pohádkou, na kterém jsem byla každý rok už od šesté třídy.

Zuzana Jarošová

Zápory ZŠ: Určití učitelé by se měli nad sebou zamyslet.

Klady ZŠ: Pan učitel Dvořák - s ním byla sranda, potom s paní učitelkou Bužgovou a s paní učitelkou Polanskou.

Už se těším, až odejdu ze základky.

Lukáš Fendrich

Myslím si, že jsme byli docela dobrý kolektiv. I když to zrovna nebylo vždycky růžové, myslím si, že jsme to nějak vždycky zvládli a drželi při sobě. Přestože se ve třídě s nikým moc nebavím, tak jsem si nikdy nepřišla odstrkovaná.

Doufám, že až budu stará, vzpomenu si na společné zážitky. Třeba jak kluci stáli celou přestávku na chodbě, protože pískali nebo si něčím házeli. Nebo na naši učitelku češtiny Pavlínu Polanskou, která za námi vždy stála.

Lada Škaroupková

Ptáte se, co si vybavuji, když začínám psát tento slide, ale abych vám pravdu řekla, uteklo to jako voda. Jak vždycky starší říkají, že to všechno hrozně uteče, tak teď to říkám i já. Zážitků, si myslím, že jsme zažili víc než dost. Některé jsou nezapomenutelné a na jiné by se rádo zapomnělo. Celkově jsme se všemi učiteli dobře vycházeli. Nemohu zapomenout na každodenní klučičí aktivitu, a to házení s čímkoliv po třídě. Se třídou jsme se nasmáli až až, ale nejlepší kolektiv jsme si vybudovali až v deváté třídě, a to po našem prvním průšvihy, když jsme byli na pouti místo učení, protože jsme nevěděli, jestli máme nebo nemáme jít do školy. Toto nás naučilo spolupracovat a táhnout za jeden provaz.

Samozřejmě ale nezapomenu, že pokud měla kdykoliv dozor jedna paní učitelka, a pokud kluci ani nepískli nebo jenom seděli, tak jakmile přišla, všichni museli jít na chodbu na hanbu a všichni jsme z toho měli srandu, hlavně kluci, protože v průběhu celé přestávky byli různě rozestavěni po celém našem patře. Nádherné bylo, když jsme si s celou třídou drželi palečky na přijímačky a všichni učitelé nám také drželi palečky.

Také nemohu zapomenout na hlášky z hodiny matematiky. Vzpomínek je hodně, ale kolik jich ještě přijde? Jsem ráda za svoji třídu a za to, že jsem tu mohla být a žít život se skvělými lidmi, jako je třeba Domča. Nelze zapomenout na obědy po hodině tělocviku, které byly celé prosmáté a veselé, jak jsme po sobě smíchy prskaly čaj. Děkuji lidem, se kterými jsem to mohla prožít.

Bylo to krásné, těším se na poslední měsíc. Pořádně si ho užiju jako celou devítku. Hrozně moc děkuji svým holčákům, se kterými jsem to všechno prožila, a miluju je, sexyny moje krásné. Děkuji všem, „luv ju guys“.♥

Františka Došková

Na základku mám spoustu dobrých vzpomínek, i když nám zkazili devítku, co se týče výletu.

Bohužel je tady jen pár učitelů/učitelek, kteří zachraňují tuhle školu.

Jako je paní učitelka Pája Polanská a pan učitel Vlastík Dvořák.

Vlastík byl ten nejlepší učitel ze všech, každý rok mě bral na soutěž a díky tomu jsem se několikrát ulil ze školy, tenhle rok jsme vyhráli zlato a snad se ještě dostaneme na celostátní soutěž

Pája mě nechala projít devítku s 2 na vysvědčení a jako jediná učitelka to s námi nevzdala a pořád říkala, že jsme normální, i když ostatní říkali opak. Taky měla dobrý humor a nenaštvala se kvůli každé blbosti.



Matyáš Rudík

Mých vzpomínek na tuto školu je spousta. Nejlepší byla, když jsme jeli na výlet a cestou jsem si koupil **HOUSKOVÉ KNEDLÍKY**.

Vlastík Dvořák - za mě je to nejlepší učitel na škole, připravil nás na Pohár rozhlasu. A díky tomu jsme byli první a postoupili do krajského poháru a za takovou slávu mu srdečně děkujeme.

Pája Polanská to je druhá veliká hvězda Venuše, protože mě a ostatní naučila psát a mluvit česky, a také je s ní veliká zábava, vždy nás podržela i v těch nejhorších chvílích.

Filip Doupovec

Co poví ti moje taška,
že šlapat schody je pěkná fraška,
a ty schody ty taky zažily,
všichni se na nich vždy zapotili.
A když už jsme je ztěžka vyšli,
tak už na nás zase přišli,
abychom se zdravit naučili,
to jako kdyby nás učit musili.
Díry, ty už ve zdi byly
a výlety nám hned zakázali.
Ale my si z toho nic neděláme,
zážitky ty pořád máme.
A ještě na matiku tu všichni kleli,
že jsme se nic nenaučili.
Ale teď už skoro odcházíme
a stoly po nás uklízíme.
Zážitky už ale zůstanou,
každý jich má jistě paměť plnou,
protože to jen tak nejde zapomenout,
co nám všechno mohli prominout.

Jana Buršíková



Od šesté třídy to šlo v naší třídě do kopce a pak z kopce.
Naše zážitky: házení kapesníky, díra ve zdi, zlomená lavice.
Vzpomínky: když jsme byli v Bransouzích, byla zábava, např.
schovka, míčové hry.
Průšvihy: díra ve zdi, zlomená lavice
Nikdy na tyhle zážitky nezapomeneme.

Mirek a Filip Zrnovi

Budu na to tady vzpomínat krásně, protože máme se třídou mnoho vzpomínek, které bych ráda zažila znovu, ale to už asi nestihneme. Mezi mé oblíbené patří třeba to, jak jsme jako by utekli na na pout', protože jsme nechtěli psát písemku z chemie, ale stejně jsme ji psali a dostali všichni dobrou známku. Další je třeba, jak jsme udělali díru do zdi, nebo jak jsme byly s holkama o přestávkách za záchodě a tak dále. Bylo to tady fakt krásné a chtěla bych tu být déle, ale zároveň jsem ráda, že už neuvidím nějaké učitelky, ale některé učitelky byly fakt v pohodě, třeba Polanská, tak to je největší láska a je hodná a taky Bahounková, tyhle dvě učitelky jsou nejlepší. Moc jsem si to tady užila a doufám, že se budeme se spolužáky vídat a určitě se někdy přijdeme s Laurískem do ZŠ podívat.

Iva Beránková

Na tuto školu mám hodně vzpomínek, ale nejlepší je rezervé na chodbě od paní učitelky Hrubé. Vždycky někdo z naší skupiny zapískal a paní učitelka honem přiběhla, opřela se o futra a řekla: „Milánci!“. Všichni jsme šli na chodbu na naše rezervé. Stáli jsme tam celou přestávku a poté jsme se smíchem odešli. Vlastík Dvořák je „nejlepčí!!!“ učitel, kterého jsem měl čest poznat. Prostě je to frajer. Neustále nás motivuje k lepším výsledkům, ale hlavně je s ním sranda.

Dovedl nás až na krajské kolo Poháru rozhlasu, které dozajista vyhraje, a uděláme mu radost.

Pája Polanská, to je hvězda Věnuše. Je s ní velká sranda a chce se bavit. Je to jedna z mála učitelek, která dokáže naučit tak, že to žáky baví. Zkrátka frajerka.

Samozřejmě nesmím zapomenout na Zdeničku Bužgovou.



Matěj Vomela

Vzpomínky na Základní školu Polná? Je jich spousta. Z prvního stupně si moc nepamatuji, ale vím, že jsme se všichni moc nebavili. Také vím, že jsem nebyla moc ráda, že jsme měli takovou třídu, ale teď je to úplně jiné. Také jsem si říkala, jak už se těším a vypadnu z této školy, no... teď už to tak není. Teď si uvědomuji, jak máme skvělou třídu a skvělé učitelky. Máme dost společných vzpomínek, zážitků a ostatních věcí.

S některými učiteli nemáme moc dobrý vztah a docela mě to mrzí, protože přece jenom za chvíli odcházíme a je blbé odcházet s pocitem, že nás někteří učitelé nemají rádi a určitě si říkají, že už konečně odcházíme. Myslím si, že žádná třída nemá tak skvělý vztah mezi sebou jako my. Naše vzpomínky? No, určitě nepůjde zapomenout na každodenní aktivitu kluků o přestávkách, házení věcí, povídání, řvaní. A kvůli tomu za námi museli skoro každou přestávku chodit učitelé. Také jak někteří štváli učitele. Exkurze, na které jsme jezdili, výlety a procházky také byly docela dobré. Vzpomínat budu také na některé hodiny, třeba na hodiny s paní učitelkou Polanskou, vždy jsme si s ní povídali a ty naše diskuze byly nejlepší, protože měl každý šanci říct svůj názor na téma, které nám paní učitelka dala. Taky některé hodiny byly strašné, ale ne všechny. Základní škola mi bude hodně chybět. Nerada odcházím.

Nela Štěpánková

Z mé strany bych řekla, že na základku budu vzpomínat hezky, byly tu smutné i veselé chvíle.

Nikdy nezapomenu na schody hrůzy, byly sice krátké, ale kolik lidí na nich spadlo, to by nikdo nikdy nespočítal. Drby na záchodech, to by bylo na román, pak sci-fi, pak horor, z toho by se normálně mohla udělat kniha.

Většina učitelů a učitelek byli hodní, a co si od nich budu navždy pamatovat, je to, jak od nich zaznívaly hlášky, jako: kam se jde, bylo řečeno, jak to, že to neumíš, to jsme se učili minulý rok, neumíte zdravit, ty to ještě nemáš, co máš pod tou lavicí, doufám, že ne telefon, měl jsi na to celou přestávku, neběhej, za pět... I když to nebylo vždycky růžové, dalo se s učiteli vycházet a jsem ráda, že jsem je mohla poznat, jak ve škole, tak některé i na výletech.

A teď konečně to nejdůležitější, a to jsou vzpomínky na mou třídu, třeba jak si můj spolužák na výletě koupil dvě balení houskového knedlíku, jak jsme se koupali v bazénku plném kuliček, jak jsme zůstali po exkurzi na náměstí, sice nám to pak pokazilo vztah s učitelkou, ale myslím si, že za tu vzpomínku to stálo, jak každou přestávku lítaly koule po třídě.

Tolik zážitků ještě spolu máme, ale radši to tady nebudu psát, jinak by z toho mohlo být drama.

A nakonec jsem ráda za všechny ty chvíle a děkuju všem učitelkám a učitelům, že s námi měli trpělivost a že ze základky odejdeme jako dospělí lidé, a ne jako zvířata.

Dominika Novotná

Na škole mám spoustu vzpomínek, ať už jsou dobré, či špatné, tak na ně budu vzpomínat, třeba zážitky s paní učitelkou Hrubou, se kterou máme spoustu zážitků z chodby. Když někdo pískl, tak paní učitelka Hrubá už byla připravena brát nás všechny na chodbu.

Taky zážitek s panem učitelem Vlastíkem Dvořákem, se kterým jsme vyhráli Pohár rozhlasu a pan učitel se z toho málem zbláznil.

Lukáš Bartík

Takže já vám napíšu, jak budu vzpomínat na základní školu. Chci, abyste si základku užívali, ať jste v šestce nebo v osmičce. Protože v devítce si řeknete, že vám škola bude opravdu chybět.

Budu vzpomínat na to, jak někteří kluci házeli kapesníky slepenými izolepou, některým učitelům to vadilo, a když kluky načapali, museli stát na chodbě. Byla to docela fajn zábava, jenom jsme museli dávat pozor, aby nás netrefili.

A teď o vyučovacích hodinách, některé jsou v pohodě, ale některé nejsou, např. matika a chemie, moc jsme si s paní učitelkou nesesdli. Učitelé, kteří zůstanou v mém srdci: Zdeňka Bahounková, Zdenka Bužgová, Jiří Srb, Daniel Kratochvíl, Pavlína Polanská, Dana Urbanová, Jana Nováková.

Jsem strašně ráda, že mi pomohla paní učitelka Bahounková, když jsem se rozbřečela kvůli známkám a dostala úplný hysterák. Ona mě uklidnila, ať kvůli známkám nebrečím. Když jsem byla dost nemocná, přála mi uzdravení. Mám ji moc ráda.

Laura Zábojová

Moje vzpomínky na tuto školu nejsou moc růžové. S většinou učitelů jsem neměl dobrý vztah, musím přiznat, že jsem nebyl nejhodnější, ale nebyl jsem nejhorší. Chtěl bych připomenout tři skvělé učitele, což jsou pan učitel Dvořák, paní učitelky Polanská a Bužgová. Myslím, že jsme měli hezký vztah a máme krásné vzpomínky. Pan učitel Dvořák mi bude dost chybět. Vždy, když jsme s ním měli mít hodinu, velmi jsem se těšil. Když jsme jeli ze soutěže a vyhráli jsme první místo, šlo vidět, že měl takovou tu dětskou radost.

Daniel Rychlý

Moje vzpomínky na tuto školu jsou různé a rád bych zmínil ty dobré i zlé.

Začal bych tedy těmi dobrými, třeba školní výlety, ale to by bylo na dlouho. Rád bych napsal o posledním výletě v devítce, ale ten asi nebude.

A teď ty zlé, třeba ztracení se na pouti, protože jsme nemohli najít paní učitelku. Přišli jsme o pět minut později a někteří učitelé to na nás vytahovali celý zbytek roku. Nebo stání na chodbě s paní učitelkou Hrubou. Stáli jsme za trest na chodbě téměř každou přestávku.

Václav Došek

Jsme moc ráda, že jsem tady mohla devět let být s mou dobrou třídou plnou kamarádů. Že jsme o přestávce mohly s holkama trávit čas na záchodech s drby a svačinou, i když je to nechutný.

Občas jsme si v některých věcech nesedli, ale je to nejlepší první část mého života, kterou jsem mohla zažít.

Možná si na nás někteří učitelé stěžovali, ale myslím, že jsme zase tak hrozná třída nebyli a že se s námi dobře zasmáli, ale i naštváli.

Nebudou mi chybět ty dlouhé schody, které musím každé ráno vycházet, když jsem se před 15 minutami probrala.

Občas jsme si nerozuměli s paní učitelkou Kratochvílovou, ale občas jsme si za to mohli sami, i tak to je dobrá třídní, kterou jsme mohli mít.

Eliška Jirků

Autoři neznámí:

Naše devítiletá cesta se pomalu chýlí ke konci. Neříkám, že je to vyloženě špatné, ale nejšťastnější z toho také nejsem. Bohužel něco končí, ale na druhou stranu něco nového začíná, a to hádám, že je život. No, nechci nějak smutnit, ale poznala jsem zde hodně lidí, přátel i ne úplně přátel, každopádně jsem si na sto procent jistá, že celou svoji třídu už asi pohromadě neuvidím. To mě přivádí na myšlenku: „Užili jsme si to tu?“

Udělalí jsme spoustu blbostí, na které jen tak nezapomeneme. Bohužel asi ani učitelé nezapomenou, ale díky tomu jsme si vytvořili mnoho vzpomínek, které si ještě můžeme spojit s dětstvím. Všichni jsme se od první třídy změnili, a někteří ještě opravdu mentálně moc nevyzráli. I přesto jsou součástí všech těch vzpomínek a já bych opravdu neměnila.

Od 9. třídy bylo vše, jak má být. Měla jsem spoustu kamarádů a zážitků s nimi. Byli jsme na výletě v Praze, City parku, únikové hře, v Praze v divadle, Osvětimi, Dukovanech atd. Tato škola mi hodně dala i vzala. Škola je tady těžší, ale učitelé jsou tu mnohem hodnější a i jejich přístup k nám je lepší. Jsem moc vděčná za to, že tu můžu být. Moc děkuji našim učitelům, kteří to s námi nevzdali, i když jsme zlobili, děkuji mým spolužákům, že z téhle třídy dělají lepší místo.



Obrázek: Verča Klímová, 7.B

**Devátáci už se rozloučili a brzy naši školu opustí.
My všichni už se těšíme na prázdniny, ale každý takové
ideální prázdniny může vidět jinak. Jak? Nad tím se
zamysleli v 7. B:**

Prázdniny jako sen

Moje ideální prázdniny by vypadaly takto: Chtěl bych prozkoumávat opuštěné bunkry a budovy. Stalo by se to tak, že bychom s mým strejdou, Viktorem a Ondrou prozkoumávali opuštěný bunkr, který by měl plné vybavení, elektřinu, přísun pitné vody, zbraně a plynové masky.

My bychom si to prohlíželi a něco si odnesli. Začala by nás pronásledovat policie. Poté s ukradenými zbraněmi, náboji a maskami by nastal boj o holý život. Museli bychom se přesunout na nějaké opuštěné místo. Museli bychom si shánět jídlo a postavit nějaký dům a vyrobit zbraně. Odrážet útoky zvěře a přežívat. To jsou prázdniny jako sen od Davida Jozla.

Obrázek: Verča Klímová, 7.B



Ideální sportovní prázdniny

Moje ideální prázdniny by vypadaly tak, že bych ráno v pět vstal, šel do posilovny, dal si pár cvičení s činkami. V šest bych se nasnídal a pak si šel na čerstvý vzduch zaběhat. Probouzející se slunce začíná hřát jako pusa od maminky.

Přibližně po dvou hodinách příjemného běhu bych si odpočinul tak do dvanácti. K obědu bych si připravil dvě volská oka, jejichž žloutek má stejnou barvu jako ranní sluníčko. Ve dvě odpoledne bych šel na fotbalový trénink. Po dvou hodinách běhání po hřišti bych si zašel na regenerační trénink, pak bych si zaplavoval v bazénu a následně si zašel na masáž. Po masáži bych se vrátil domů, díval se na nějaké sportovní zápasy a na filmy. Pak bych, příjemně unaven, šel spát.

Tomáš Nepraš



Motorkářské prázdniny

Moje ideální prázdniny jsou ty, kdy nemusím nic dělat, jen se válet v posteli, jíst, pít a užívat si volno. Nebo každý den vstát v deset hodin, odjet na čtyřkolce a vrátit se v devět nebo v deset večer. Pak si zapnou PC a hrát hry. Kolem čtvrté, páté ráno jít spát. Ani žádnou dovolenou bych nepotřeboval, stačila by motorka a hodně benzínu. A taky dobrý kámoš, který má taky motorku. Hlavně aby byla sranda. Ještě lepší by bylo jezdit ve skupince, kde musí být minimálně pět lidí. Koukat na západ slunce a povídat si. Sluníčko by krásně hrálo jako motor po dvou hodinách jízdy. Důležité je mít trapné fotky ostatních a pak je dát do Story na Instagramu. Taky je důležité pomlouvání a drby. A výfuky musí řvát hlasitě jako učitelé, když je neposloucháš.

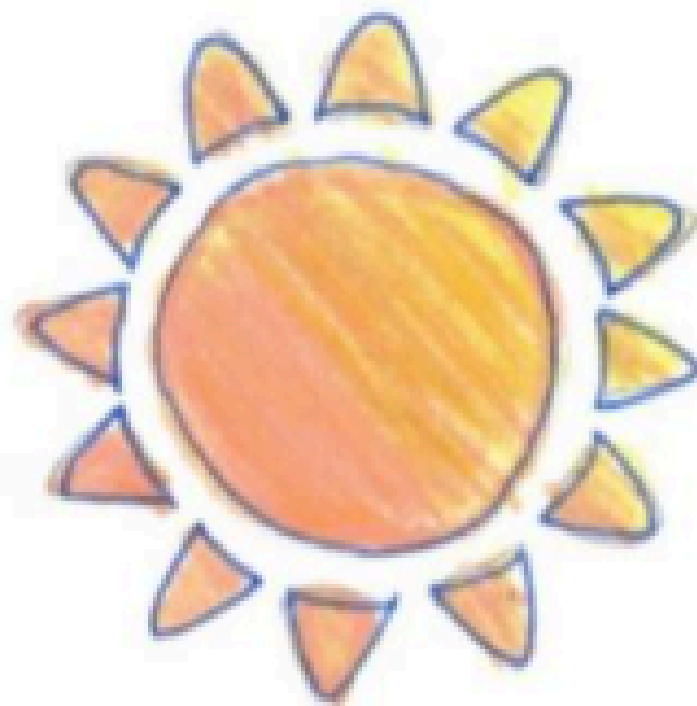
Autor si nepřeje být uveden
Obrázek: Verča Klímová, 7.B

Prázdninový sen

Moje vysněné prázdniny jsou takové, že jsem v domě se zvířátky, především s koťátky a štěňátky. Všechna tato zvířátka umí mluvit, abych si měla s kým povídat. Také bych tam měla za kamarády různé příšerky, např. upírku a čarodějnici. Všichni bychom byli na ostrově obklopeném krásným modrým moře. Sluníčko by každý den jasně zářilo a na nebi by nebyl ani jeden mráček.

Když bychom se chtěli bavit, skočili bychom do širého moře. Vozili bychom se na delfínech, kosátkách nebo velrybách.

K večeru bychom pozorovali západ slunce. Potom bychom si povídali strašidelné historky nebo vymýšleli různé triky. Dny by byly plné veselí, nikdy by v nich nepanoval smutek či neštěstí. Až bychom byli už hodně unavení, šli bychom si lehnout. Přitulila bych se ke zvířátkům a než bych se nadála, už bych spala a všem by se zdály kouzelné sny.



Tereza Karasová

Obrázek: Veronika Klímová, 7.B

Rybářské prázdniny

Svoje prázdniny bych rád strávil u moře v chorvatském městečku Umag. Pobýval bych jeden týden na luxusní rybářské lodi. Mohl bych zde chytit tuňáka modroploutvého, barakudu, red snappera (= chňápala červeného - pozn. redakce) apod.



K obědu a k večeři by byly ryby, které by si dotyčný člověk ulovil. Lod' by měla oslnivě bílou barvu. V přední části by se nacházelo kormidlo a za ním kormidlující kapitán. Po týdnu stráveném na moři, lod' odpluje do přístavu. Tady to ovšem ještě nekončí. Ubytujeme se v hotelu Umag a opět budeme chytat ryby, tentokrát z pláže. Podaří se mi chytit tuňáka malého o délce 50 cm a spoustu dalších pěkných ryb, známých či neznámých. Po tomto týdnu odjedeme autem domů, na benzínce si dám párek v rohlíku s hořčicí a přes Rakousko se vrátíme domů k našim sladkovodním rybám.

Filip Mikšíček

Superčiča 3 - Prázdniny

Probudila jsem a co vidím? Kde to jsem? Místo mého azurově modrého pelíšku a staršího domku jsem ve veliké měkounké růžové posteli v útulném moderním domečku. To je krása!! Jak jsem se sem dostala? Vstoupila jsem do další místnosti a uviděla jsem stůl plný jídla, od těch nejkvalitnějších granulí přes různé pamlsky až po čerstvé maso a smetanu. Všude to překrásně vonělo.

Já jsem snad v ráji! Vůbec mě v tu chvíli nenapadlo, že je to docela podezřelé. Nadšeně jsem šla do další místnosti. Otevřela jsem dveře a uviděla obří televizi, ten nejkrásnější gauč, obří škrabadlo a plno hraček. To je snad to nejlepší, co se mi kdy stalo. Přes skleněné dveře vidím moře a palmy. SUPER! Vyběhnu na balkon a najednou slyším: „No konečně, Růženka se vzbudila!“ To je moje nejlepší kamarádka Ponožka. Takhle je to ještě lepší. Nevím, co bych tady dělala sama. Ted' si můžeme spolu hrát.

„Jdeme si zaplavat do moře?“ zeptala se mě Ponožka. „Jasně, jen si vezmu plavky a brýle.“ Poté jsme vyrazili na pláž. Bylo to skvělé. Ale navečer už se ochladilo a já byla unavená. Šly jsme domů. Po cestě jsme pozorovaly západ slunce. Když jsme dorazily domů, šly jsme spát.

Další den jsem se vzbudila a šla na balkon. Lekla jsem se. Kde je moře? Ponožka ani já jsme nechápaly, proč moře ustupuje. Co se děje? A co ta obří vlna v dálce? Tsunami!

„Rychle dovnitř!“ zakřičela jsem na Ponožku. Vtom jsem si vzpomněla, že mám svou tužku v šuplíku u pelíšku. „Rychle potřebuji papír!“ Běžím pro tužku, Ponožka pro papír a záchranná akce začíná. Jak mám namalovat tak velkou stěnu? Už to mám! Namaluju celou pláž a na ní hráz! „Pospěš si!“ křičí Ponožka. Maluju, jak nejrychleji můžu.

„Už to mám.“ Voda ustupuje a najednou je tma. Jsem doma? Ve svém pelíšku? „Byl to jen sen. To je škoda!“ Volá mi Ponožka, vypráví o pláži a o tsunami, takže to sen nebyl. Je to divné, ale hlavně, že to dobře dopadlo.

Superčíča se loučí a všem přeje: „Užijte si prázdniny!“

Veronika Klímová

Hodně z nás touží cestovat, mít nádherné zážitky, prožít nějaké to dobrodružství. Ale ne vždy je to dobrodružství takové, jaké jsme si představovali. Příkladem je prohlídka Louvru tak, jak ji zažil Tomáš Nepraš na školním zájezdu do Paříže.

...Ve čtvrtek jsme šli do Louvru. Po cestě jsme si prohlédli sochu Muže, který prochází zdí a baziliku Sacre - Coeur. Poté, co jsme dorazili k Louvru, jsme pořád jen běhali z místa na místo, protože naše průvodkyně, která vypadala jako zmenšenina Ramba, nevěděla, jak se tam dostat co nejrychleji. Konečně jsme se dostali dovnitř a byli jsme blízko záchodů. Mně se strašně chtělo na záchod, ale nemohl jsem, protože paní průvodkyně něco povídala, a jakmile domluvila, šli jsme přímo do Louvru a k těm záchodům jsem se nemohl vrátit. Hledal jsem tedy další, naštěstí tam byly. Běžel jsem jako nikdy v životě a stihl to na poslední chvíli.

Pak jsme se rozdělili na skupiny a ta, ve které jsem byl se rozhodla hledat Monu Lisu. Po chvíli jsme ji našli, vyfotili, ale já jsem chtěl blíž, tak jsem předběhl nějakou frontu.

Chvíli jsem čekal, ale jakmile na mě došla řada, začala na mne, samozřejmě francouzsky, křičet nějaká paní sekurit'áčka tmavší pleti, abych odešel, ale já jsem nerozuměl. Naštěstí mi to nějaký Francouz vysvětlil anglicky, že ta fronta je jen pro hendikepované, takže jsem odešel. Po chvíli jsem viděl, jak stejná sekurit'áčka tam pouští malé děti, ale byly bez hendikepu, aspoň mi to tak připadalo.



Potom jsme čekali na Přemka Beneše a Honzu Vomelu. Jakmile jsme se našli, zjistili jsme, že nám zbývá ještě hodina, a rozhodli jsme se jen tak loudat po Louvru. A co se nestalo? Ztratili jsme se! To už nám zbývalo jen 10 minut do srazu. Takže jsme tryskem proběhli celý Louvre a přesně na čas dorazili na místo srazu.



Ptáte se, kdo pro vás tvořil po celý rok Školního poslíčka?

Na Poslíčkovi pracovalo více dětí i dospělých. Jak se říká: Mladí přicházejí, staří odcházejí. Je tomu tak. Do práce v redakční radě se tentokrát zapojila děvčata ze 6. A a B, a dokonce i jedna dívenka z 2. C.

Tady je máte:

Viktorie Kadlecová

Většina lidí mi říká Viky. 9. prosince mi bude 14 a chodím do 7. třídy. Baví mě psát dobrodružné příběhy (ne fantasy, ty mi nejdou) nebo romance, které ale do Poslíčka nedávám. Také ráda čtu shonen/slice of life manga a dívčí romány od spisovatelky Kasie Westové nebo romány s větší hloubkou jako jsou: Heaven officials blessing, Zajatkyně nebo Terezománie (ty patří mezi moje oblíbené). Ve volném čase vyrábím, zpívám nebo edituji.

Ráda poslouchám hudbu, hodně poslouchám žánr: alternativní indie, rock, alternativní rock, metal, rockpop a hodně mě baví seriály jako: Wednesday, XO Kitty, nebo anime jako: Death Note, Kuroko No Basket, Bungo Stray Dogs, Vanitas. Už od první třídy chodím na dramatický kroužek a herectvím se zabývám stále. V budoucnu bych chtěla být spisovatelkou, režisérkou nebo knihovnicí. Mám taky sbírku zátek od plechovek, to je takový můj divný koníček. A to je asi tak všechno. Těším se, až budu moci psát nové příběhy pro časopis v dalším školním roce :D

Jmenuji se **Karolína Krulová** a chodím do 6.B.

Do Poslíčka se zapojuji tak, že kreslím obrázky a připravuji úkoly. Ve svém volném čase si ráda čtu, hraji na klavír a flétnu, tancuji a kreslím.

Ve škole mě baví matematika. A také se ráda učím cizí jazyky. Mám mladšího brácha Olíka. Moje oblíbená barva je fialová. Ze sladkostí mi nejvíc chutná čokoláda.



Jmenuji se **Nela Klimešová** a chodím do 6. třídy. Jsem veselá, kamarádká a ráda dělám věci do Školního poslíčka :).

Ve volném čase mě baví sport, hudba, kreslení a čtení. Nejradši mám volejbal, hraní na klavír a fantasy knihy. Ve škole mě nejvíc baví hudební výchova, tělocvik a výtvarná výchova. „Ranní vstávání není moje silná stránka.“ Když nejsem ve škole, často mě najdete venku s kamarády, na tréninku, doma u seriálu nebo u knížky. Do budoucna bych se chtěla podívat do Dubaje, Itálie i na Maledivy. Ráda cestuji a hodně mě to baví. Moje nejoblíbenější jídlo je pizza a česká jídla.



Jmenuju se **Anastázie Klimentová**. Chodím do 2. C. Do Poslíčka jsem dělala ankety, věci na luštění, občas nějaký příběh a kreslila jsem obrázky. Když začala pracovat pro Poslíčka moje sestra, a nabídla mi, že bych tam mohla něco namalovat nebo něco vytvořit, tak jsem hned souhlasila. Snažila jsem se vždy udělat něco do nového vydání. Za tento rok mě nejvíce bavilo dělat hry. Moje zájmy jsou: hra na piano, malování, sportování (hl. plavání). Má oblíbená zvířata jsou: tučňák, pejsek, motýl, kočky. Mé oblíbené jídlo jsou lasagne. Svůj volný čas trávím s rodinou anebo s přáteli. Ve škole mě nejvíce baví tělocvik, protože je při něm hodně pohybu a je to zábava, moc mě ale nebaví český jazyk.



Jmenuju se **Rozálie Klimentová**.

Chodím do 6. A. Do Poslíčka jsem dělala spoustu věcí, od luštění po nějaký ten příběh. Ve svém volném čase ráda hraji na piano, kreslím, sportuju a zkouším nové věci. Nejradši ho trávím s rodinou anebo s přáteli. Mé přezdívky jsou: Meduňka a Rose (jako růže). Má oblíbená zvířata jsou: psi, kočky a pávi. Nemám úplně oblíbené jídlo. Ve škole mě asi nejvíce baví tělocvik, protože je při něm hodně pohybu, a taky angličtina, protože mě baví cizí jazyky.

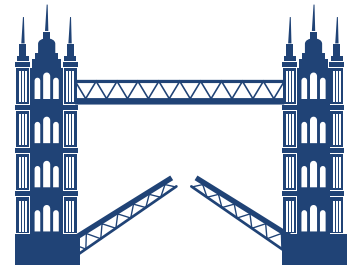


Jmenuji se **Adéla Apfelthalerová**, je mi 12 let a chodím do 6. A. Mezi mé zájmy patří např. čtení, kreslení, jízda na koni a lezení po horolezecké stěně. Mým oblíbeným ročním obdobím je léto, mám totiž ráda slunce, moře prázdniny a spoustu dalších činností, co souvisí s létem. Doma máme fenku Tate, kočku Jasmínku a kocoura Snížka. Tento školní rok mi utekl hrozně rychle a moc se těším na další.





English CORNER



Is it correct?

MY MOTHER PLAY HOCKEY. ☐

is the name

I doesn't play football. ☐

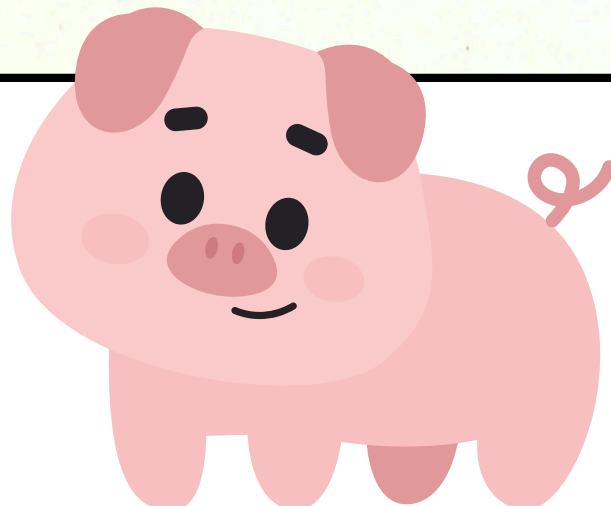
My brother usually takes out the recycling. ☐

Pig and pigglet. ☐

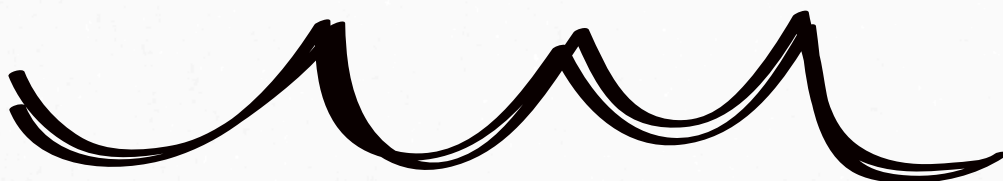
It's quarter past six.  ☐

Find the mistakes and fix them.

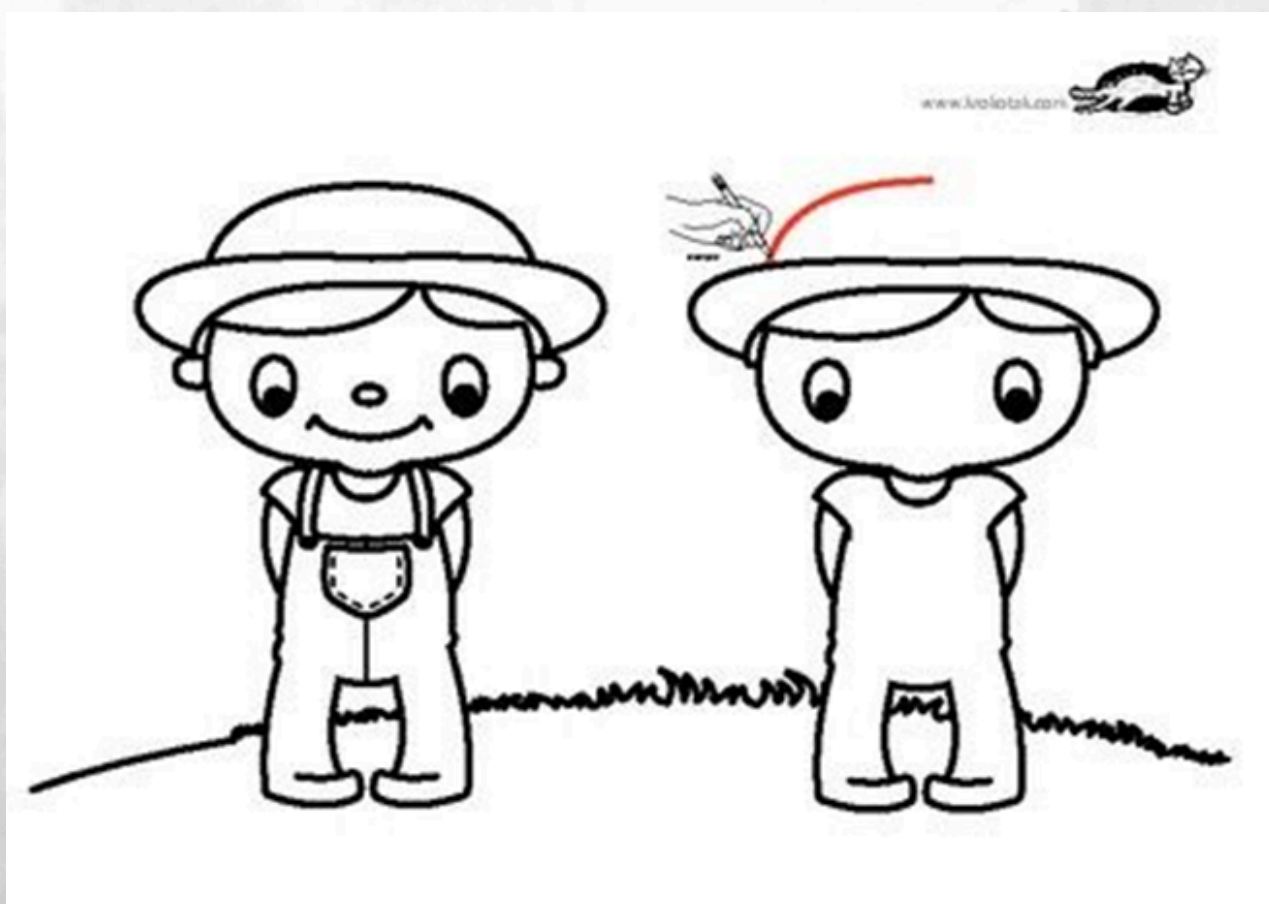
Klimentova 'Roedliebka



Zkrat'te si čekání na prázdniny a vylušt'te křížovky, sudoku a domalujte obrázek. Připište jméno a třídu a dejte do schránky Školního poslíčka nebo do školní knihovny. Sice se výherce dozvíte až příští školní rok, ale ony ty prázdniny stejně rychle utečou...



Dokresli a vymaluj obrázek.



1.

			5	
--	--	--	---	--

 Jakým dopravním prostředkem se lídák moví?
2.

	3	B		
--	---	---	--	--

 Starší dělí jezdí v létě na...
3.

			6	
--	--	--	---	--

 V čem můžeš přespávat venku v létě?
4.

	4		Z	
--	---	--	---	--

 Je to studené a můžeš si do v létě koupit?
5.

		M	2	
--	--	---	---	--

 S kým si můžeš hrát? S...
6.

	1			
--	---	--	--	--

 Jak se říká místu u moře, kde je písek?
7.

			8	
--	--	--	---	--

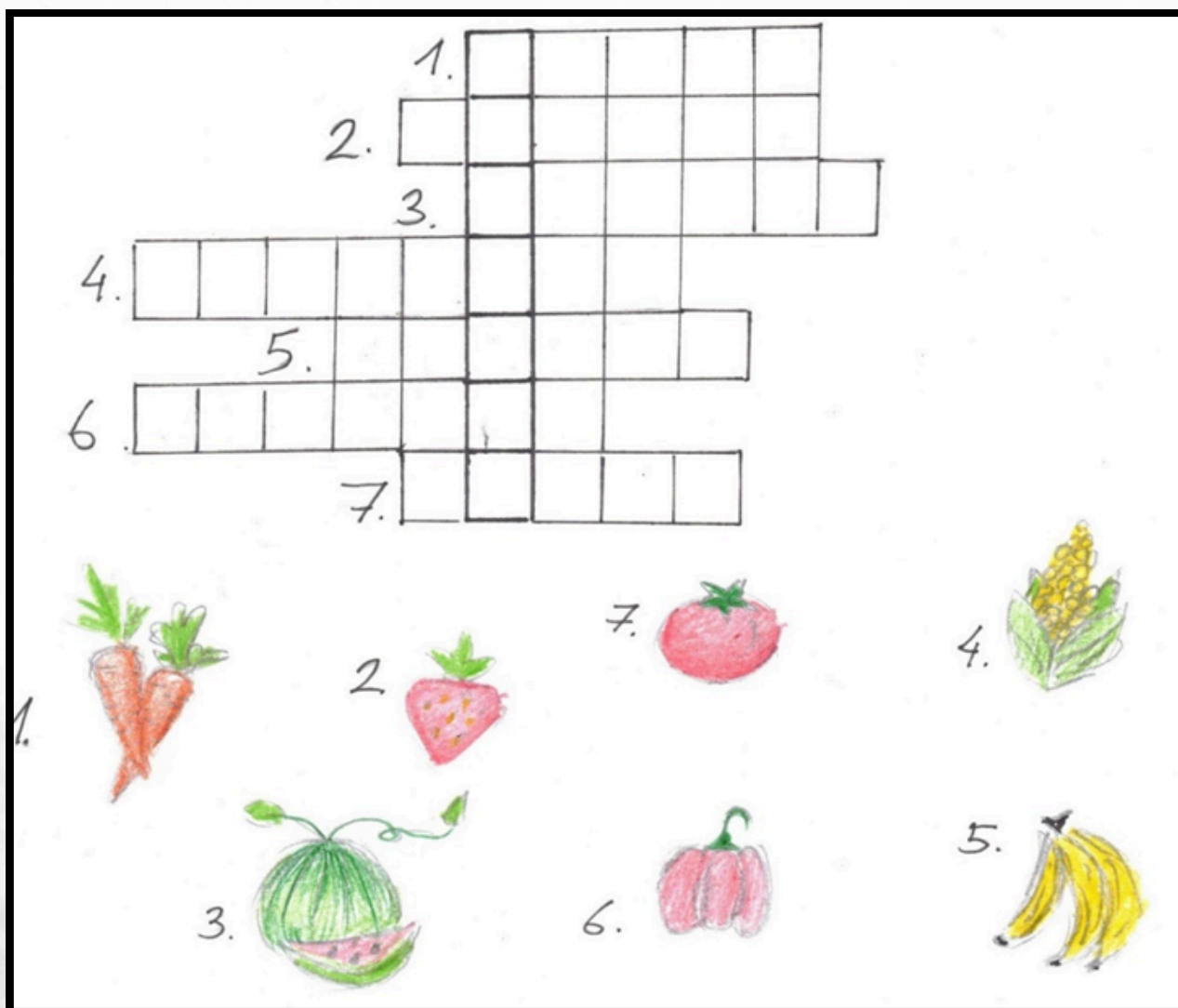
 Co svítí ve dne na obloze?
8.

		Ř	7	
--	--	---	---	--

 Kam si dělí chodí hrát?



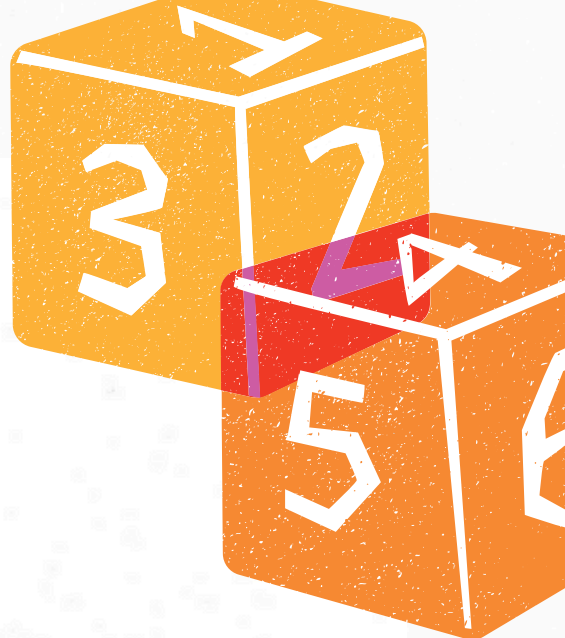
1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---



Adéla Apfelthalerová, 6. A



5		3	9		2	4	8	
9	4		7	1				
2		7	3			6		
6		2	8			7	1	
	5	4	1	7			6	
8		1	4	2	6	9	5	3
7						3	2	
4	2		5	8	3	1	7	
		5	2	9			4	



	+		=	13		
÷				-		
5	x		=	20		
=			=			
2		8	+		=	15

Nela Klimešová, 6. A





Vybarvi

Výherci z minulého čísla

Kryštof Jelínek	1. A
Sylvinka Bratršovská	1. B
Máťa Čumpl	1. B
Róza Tlačbabová	1. B
Anna Lánová	1. B
Adéla Bellová	1. B
Laurinka Kucarová	1. B
Isabela Záškodová	1. C
Julie Kučerová	2. B
Diana Holcmanová	3. B
Ivet Šimková	3. C
Mikuláš Jelínek	4. A
Sedrik Pech	4. A

Vydáno v ZŠ Polná
17. června 2025

TAK ZASE PŘÍŠTĚ!

Redakční rada (odlétá na prázdniny):

Adéla Apfelthalerová, 6. A

Nela Klimešová, 6. A

Anastázie Klimentová, 2. C

Kája Krulová, 6.B

Veronika Klímová, 7.B

**Obrázek na titulní a
poslední straně:**
Kája Krulová, 6.B

Obrázky v časopise:
Canva, ilustrace od žáků,
internet

Grafická úprava:
Lucie Fuitová

Jazyková úprava:
Zdena Bužgová,
Jarmila Kalábková

